

บทที่ ๑

คำนำ

ภูมิหลังของการวิจัย

ในปี พ.ศ. ๒๔๘๔ ได้มีคณะผู้เชี่ยวชาญจากยูเนสโกเข้ามาสำรวจการศึกษาในประเทศไทย คณะผู้เชี่ยวชาญคณะนี้พบว่าอัตรานักเรียนสอบตกสูงมาก และนักเรียนขาดเรียนมาก คณะผู้เชี่ยวชาญคณะนี้สันนิษฐานว่า สาเหตุเนื่องมาจากหลักสูตรของโรงเรียนประถมศึกษาขณะนั้นยังไม่ยืดหยุ่นพอ จึงได้เสนอโครงการ "โรงเรียนมัธยมแบบประสม" เพื่อปรับปรุงการศึกษาที่จังหวัดฉะเชิงเทรา โครงการนี้ได้ดำเนินการโดยจัดให้มีการทดลองในโรงเรียนมัธยมศึกษาชายและหญิง ซึ่งใช้หลักสูตรการศึกษาแบบประสม เปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถเลือกเรียนวิชาที่ตนถนัด ในวิชาซึ่งมากกว่าหนึ่งแขนง สำหรับผู้ที่มีความมุ่งหมายที่จะไปเรียนต่อชั้นอุดมศึกษาก็สามารถเลือกเรียนในสายที่ตนต้องการได้ กล่าวคือในชั้นมัธยมปีที่ ๑ - ๓ (ปัจจุบันเป็น ป.๕ - ป.๗) เปิดสอนวิชาการฝีมือ และวิชาการเกษตรให้แก่ นักเรียนชาย เปิดสอนวิชาการฝีมือ และวิชาคหกรรมศิลป์ให้แก่ นักเรียนหญิงในชั้นมัธยมปีที่ ๔ - ๖ (ปัจจุบันเป็น ม.ศ.๑ - ม.ศ.๓) นักเรียนมีโอกาสเลือกเรียนวิชาอื่น ๆ คือ วิชาอุตสาหกรรมศิลป์ เกษตรกรรมศิลป์ คหกรรมศิลป์ และธุรกิจศิลป์ เพิ่มขึ้น

ในปี พ.ศ. ๒๔๘๗ กระทรวงศึกษาธิการได้ขยายโครงการปรับปรุงการศึกษาเพิ่มขึ้น โดยได้ไปจัดตั้งที่จังหวัดชลบุรี และได้เน้นวิชาที่ตัดศึกษาทั้งในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา

^๑ First Canadian Advisory Team, Final Report, Department of Secondary Education, Ministry of Education, Thailand. 1969. p.9

ในปี พ.ศ. ๒๔๕๕ องค์การยูเนสโกได้ให้ความช่วยเหลือ โครงการโรงเรียนมัธยมแบบประสมที่จังหวัดฉะเชิงเทราจึงหยุดงักไป

๑ โรงเรียนมัธยมแบบประสมที่ถาวรแห่งแรกของประเทศไทยได้จัดให้มีขึ้นที่โรงเรียนสุนารีวิทยา จังหวัดนครราชสีมา เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๓ ภายหลังจาก พณฯ หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการในขณะนั้น ได้กลับมาจากงานการศึกษาที่ยุโรปแล้ว ได้เริ่มวางโครงการนี้ขึ้น พร้อมกับวางแผนการศึกษาชาติซึ่งประกาศใช้ในปี พ.ศ. ๒๕๐๓ นี้ แต่แผนการศึกษานับนี้ไม่รวมโรงเรียนสุนารีวิทยาไว้ด้วย เพราะถือว่าเป็นโรงเรียนทดลอง และมีเพียงโรงเรียนเดียวซึ่งเป็นโรงเรียนสตรีประจำจังหวัด โรงเรียนสุนารีวิทยาได้ดำเนินการเป็นโรงเรียนมัธยมแบบประสมมาจนถึงปัจจุบัน ความสำเร็จที่โรงเรียนนี้ได้รับ คือ สามารถจัดสอนวิชาที่นักเรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความถนัด และความสนใจ

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้จัดตั้งโรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย ซึ่งเป็นโรงเรียนประจำจังหวัดชาย ให้เป็นโรงเรียนมัธยมแบบประสมแห่งที่สอง

ความสำเร็จของโรงเรียนมัธยมแบบประสมทั้งสองแห่งนี้ เป็นแนวทางที่สำคัญในการปรับปรุงการศึกษาของไทย ผลที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจนมีหลายประการ คือ มีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของนักเรียนและบุคลากรที่มีต่อวิชาชีพให้เป็นไปในทางที่ดี จะเห็นได้จากจำนวนนักเรียน โรงเรียนสุนารีวิทยาได้เลือกเรียนวิชาชีพมากขึ้นกว่าเดิม คือจาก ๒๕ % ในปีการศึกษา ๒๕๐๔ เป็น ๕๔ % ในปีการศึกษา ๒๕๑๐

๑ กระทรวงศึกษาธิการ, โครงการพัฒนามัธยมศึกษา โรงเรียนมัธยมแบบประสม, กรุงเทพฯ, ๒๕๑๑, หน้า ๑๓.

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๘ กระทรวงศึกษาธิการได้จัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงานเพื่อรับผิดชอบในโครงการโรงเรียนมัธยมแบบประสมขึ้นคณะหนึ่ง คณะกรรมการได้ทำการศึกษาเรื่องนี้อย่างรอบคอบ และได้เสนอแนะให้กระทรวงศึกษาธิการจัดตั้งโรงเรียนมัธยมแบบประสมขึ้นอีก และรัฐบาลก็ได้รับเอาโรงเรียนมัธยมแบบประสมเข้ามาเป็นนโยบายของชาติอย่างหนึ่งด้วย

กระทรวงศึกษาธิการมีโครงการที่จะขยายการศึกษาแบบนี้ให้กว้างขวางมากขึ้นเท่าที่จะทำได้ ด้วยเหตุที่ยังมีปัญหาในเรื่องการขาดแคลนครูอาชีพศึกษา และปัญหาขาดแคลนงบประมาณจำนวนมาก ในระยะแรกนี้กระทรวงศึกษาธิการจึงได้วางโครงการที่จะปรับปรุงเพียง ๒๐ โรงเรียนก่อน โดยวางวิธีการปรับปรุงไว้ ๔ ข้อ คือ ๑

๑. ปรับปรุงคุณภาพการเรียน การสอนและการบริหารการศึกษา โดยจัดให้มีการฝึกอบรมครูและผู้บริหาร และบรรจุบุคคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเพิ่มขึ้น

๒. ปรับปรุงอาคารเรียน เครื่องมือเครื่องใช้ และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการดำเนินงาน เพื่อให้โรงเรียนจัดสอนวิชาต่าง ๆ ในระดับมัธยมอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ปรับปรุงหลักสูตรให้นักเรียนแต่ละคนได้มีโอกาสเลือกเรียนวิชาที่เหมาะสมแก่ความถนัด และความสนใจของตน และสอดคล้องกับความต้องการของประเทศ

๔. จัดตั้งศูนย์ให้ศึกษานิเทศก์ได้คนควา และวางแผนงานตามแนวการศึกษาสมัยใหม่ และเพื่อปรับปรุงการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนของโรงเรียนในโครงการ

เดิมกำหนดจะเปิดโรงเรียนเป็นมัธยมแบบประสมให้ครบ ๒๐ โรงเรียน ใน
ระยะ ๓ ปี (๒๕๑๐-๒๕๑๒) แต่เมื่อเริ่มโครงการปีที่ ๑ ไปแล้ว มีปัญหาเรื่องการ-
ขาดแคลนครูอาชีวศึกษามาก จึงได้ขยายเวลาของการเปิดโรงเรียนออกไปอีกเป็น ๕
ปี ดังนี้

ปีการศึกษา ๒๕๑๐	เริ่มเปิดมัธยมแบบประสม	๖ โรงเรียน
ปีการศึกษา ๒๕๑๑	เปิดเป็นมัธยมแบบประสมเพิ่มขึ้น	๓ โรงเรียน
ปีการศึกษา ๒๕๑๒	เปิดเป็นมัธยมแบบประสมเพิ่มขึ้น	๔ โรงเรียน
ปีการศึกษา ๒๕๑๓	เปิดโรงเรียนมัธยมแบบประสมขึ้น	๔ โรงเรียน
ปีการศึกษา ๒๕๑๔	เปิดเป็นแบบประสมขึ้นอีก	๓ โรงเรียน

วิชาพลานามัย เป็นวิชาภาคบังคับในหลักสูตรของโรงเรียนมัธยมแบบประสม
ซึ่งมีวิชาพลศึกษารวมอยู่ด้วย โดยใ้กว้างวัตถุประสงค์ของการสอนวิชาพลศึกษาในโรง-
เรียนมัธยมแบบประสมดังนี้

๑. เพื่อให้มีสมรรถภาพ และสุขภาพทางกาย และทางจิตใจ
๒. เพื่อให้มีทักษะในการเล่นกีฬาต่าง ๆ และสามารถนำทักษะเหล่านี้
ไปใช้ให้เกิดประโยชน์
๓. เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับการเล่นกีฬา และเข้าใจในกติกาที่ต่าง ๆ
สามารถเป็นผู้เล่นและผู้ตัดสิน
๔. เพื่อก่อให้เกิดคุณลักษณะต่าง ๆ ประจำตัว เช่น ความเป็นผู้นำใจ
เป็นนักกีฬา การเคารพกฎเกณฑ์ ความรับผิดชอบ ความร่วมมือ
ความเป็นผู้มีระเบียบวินัย
๕. เพื่อให้มีสุขนิสัย และมีความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับสวัสดิภาพของ
การเล่นกีฬา อันอาจจะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม

- ๖. เพื่อให้อุบัติการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
- ๗. เพื่อให้อุบัติการดูแลของการออกกำลังกาย

หลักสูตรของการเรียนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบผสมประกอบด้วย

ก. ภาควิชาบังคับ ๑๑ วิชา

- ๑. วิชาบาสเกตบอล
- ๒. วิชากรีฑา
- ๓. วิชาฟุตบอล
- ๔. วิชากิจกรรมเข้าจังหวะ
- ๕. วิชาแฮนด์บอล
- ๖. วิชายิมนาสติกส์
- ๗. วิชาวอลเลย์บอล
- ๘. วิชาแบดมินตัน
- ๙. วิชาห่วงขวามตาชาย
- ๑๐. วิชาเนตบอล
- ๑๑. วิชาตะกร้อ

ข. ภาควิชาทดแทน ๘ วิชา

- ๑. วิชาเทเบิลเทนนิส ๑
- ๒. วิชาเทเบิลเทนนิส ๒
- ๓. วิชาแชร์บอล ๑
- ๔. วิชาแชร์บอล ๒
- ๕. วิชาว่ายน้ำ ๑
- ๖. วิชาว่ายน้ำ ๒
- ๗. วิชาซอฟท์บอล ๑
- ๘. วิชาซอฟท์บอล ๒

- ค. ภาควิชาเลือก ๑๒ วิชา
๑. วิชากิจกรรมเขาฉวาง
 ๒. วิชามวยไทย
 ๓. วิชามวยสากล
 ๔. วิชากระบี่กระบอง
 ๕. วิชายูโด
 ๖. วิชาบาสเกตบอลชั้นสูง
 ๗. วิชาฟุตบอลชั้นสูง
 ๘. วิชากรีฑาชั้นสูง
 ๙. วิชาตะกร้อสามตาชาย
 ๑๐. วิชาเนตบอลชั้นสูง
 ๑๑. วิชาวายนำชั้นสูง
 ๑๒. ศึกษาศาสตร์ชั้นสูง

ความสำคัญของปัญหา

วิชาพลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งที่สามารถสนองวัตถุประสงค์ของความมุ่งหมายของการศึกษา กล่าวคือ "วิชาพลศึกษาคือวิชาการศึกษาที่ใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อของการเรียน ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรม จะทำให้ผู้เข้าร่วมนั้น มีความเจริญและพัฒนาการทางค่านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ซึ่งบรรลุผลตามความมุ่งหมายของการศึกษาที่ตั้งไว้ "

นอกจากความเห็นของผู้วิจัยนี้แล้ว ยังมีบุคคลสำคัญในวงการศึกษามีความเห็นสอดคล้องกับความเห็นของผู้วิจัย ดังนี้

Good ^๑ นักการศึกษาคนหนึ่งได้ให้คำนิยามคำว่า พลศึกษา ไว้ว่า "พลศึกษา คือโครงการที่จัดขึ้นเพื่อการสอน และการมีส่วนร่วมโดยใช้กล้ามเนื้อใหญ่ ๆ มุ่งหวังที่จะพัฒนาทางทักษะกลไก ทักษะคติ และสุขนิสัย

Nash ^๒ นักพลศึกษาคนหนึ่งได้ให้คำนิยามคำว่า พลศึกษา ไว้ว่า "พลศึกษา เป็นการศึกษาส่วนหนึ่งในกระบวนการศึกษาทั้งหมด ณะเป็นการศึกษาที่ใช้กิจกรรมเป็นสื่อ เพื่อให้เกิดพัฒนาการทางกาย ทางประสาท ทางสติปัญญา และทางอารมณ์ ผลเหล่านี้จะประจักษ์ชัดเมื่อได้มีการจัดกิจกรรมพลศึกษาขึ้นตามสถานที่ต่าง ๆ ต่อไปนี้ สนามกีฬา โรงฝึกพลศึกษา และสระว่ายน้ำ"

^๑ Carter V. Good, Dictionary of Education, (Second Edition New York : McGraw - Hill Book Company, Inc, 1957), p. 398.

^๒ Jay B. Nash, Physical Education : Introduction and Objective, (New York : A.S. Barnes and Company), p. 52.

Sharman^๑ ได้ให้คำนิยามของคำว่า พละศึกษา ไว้ว่า "พละศึกษาคือการศึกษาด้านหนึ่ง โดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้การเคลื่อนไหวทางกลไกของร่างกาย และเป็นการศึกษาที่ให้ผลพฤติกรรมที่พึงปรารถนา"

William และ Brownell^๒ ได้ให้คำนิยามคำว่าพละศึกษา ว่า "พละศึกษาหมายถึงการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายที่ได้คัดเลือกแล้ว อันจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เข้าร่วมเป็นอย่างมาก"

Bookwalter และ Zwaag^๓ ได้ให้คำนิยามของคำว่าพละศึกษา ไว้ว่า "พละศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ซึ่งมีความมุ่งหมายสอดคล้องกับความมุ่งหมายทางการศึกษา พละศึกษามีโคเน้นความมุ่งหมายเฉพาะอย่าง แต่มีความมุ่งหมายโดยทั่วไป เช่นเดียวกับการเรียนวิชาอื่น ๆ "

Bookwalter^๔ ได้ให้คำนิยามของคำว่าพละศึกษา ไว้ว่า "พละศึกษาคือการพัฒนาการที่โดดเด่นที่สุดทางกายบรูณาการและการปรับตัวทางด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม โดยได้รับการสอน และการเข้าร่วมในกิจกรรมประเภทการกีฬา กิจกรรมเขาจึงหระ และยิมนาสติกส์ ที่ได้เลือกสรรแล้ว โดยให้คล้อยตามความต้องการของสังคม และมาตรฐานแห่งสุขภาพของแต่ละบุคคล"

^๑ Jackson R. Sharman, Introduction to Physical Education, (New York : A.S. Barnes and Company, 1934) p.59.

^๒ William and Brownell, op.cit, p. 20.

^๓ Karl W. Bookwalter and Harold J. Vander Zwaag, Foundation and Principles of Physical Education, (W.B. Saunders Company Philadelphia, London, Toronto 1969) p. 4.

^๔ Karl W. Bookwalter, Physical Education in the Secondary School, (Library of Education Series) p. 13.

กอง วิสุทธาภรณ์^๑ กล่าวว่า "การพลศึกษา คือการฝึกฝนร่างกายให้มีสมรรถภาพดีขึ้น โดยใช้กิจกรรมบางอย่างเป็นเครื่องประกอบการพลศึกษา ส่งเสริมให้ร่างกายเจริญงอกงาม เติบโต แข็งแรง ว่องไว ส่งเสริมอบรมจิตใจให้เป็นผู้มีระเบียบ วินัย หนักแน่น อคทน ทรูพรุชนะ มีจิตใจสูง สร้างสรร สามัคคี"

วรศักดิ์ เพียรชอบ^๒ ได้กล่าวสรุปไว้ว่า "วิชาพลศึกษา คือการศึกษาแขนงหนึ่ง ซึ่งมีวัตถุประสงค์และความมุ่งหมายเช่นเดียวกับการศึกษาอย่างอื่น ๆ คือเป็นวิชาที่จะส่งเสริมให้นักเรียนได้มีพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม จะแตกต่างจากวิชาอื่นบ้างก็ตรงที่วิธีการ และสิ่งที่นำมาใช้ คือพลศึกษาใช้กิจกรรมการออกกำลังกาย หรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อกลางของการเรียน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ "

ความมุ่งหมายของการพลศึกษา

มี ๔ ประการ คือ^๓

๑. เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทางด้านร่างกาย และอวัยวะต่าง ๆ ตามหลักของสรีรวิทยาร่างกายของคนหรือสัตว์ทุกชนิดต้องการออกกำลังกาย เพื่อการเจริญเติบโต เพื่อความมีสมรรถภาพ และสุขภาพอันดีของร่างกาย การออกกำลังกายประจำ และสม่ำเสมอจะช่วยให้อวัยวะต่าง ๆ ใ้รับภาระกระตุ้น เป็นผลให้ร่างกายมีความ-

^๑ กอง วิสุทธาภรณ์, เอกสารคำบรรยาย "การพลศึกษากับการพัฒนาประเทศ," ณ หอประชุมกรมการศาสนา, ๒๘ มกราคม ๒๕๑๓, หน้า ๑. (เอกสารที่ยังไม่ได้จัดพิมพ์)

^๒ วรศักดิ์ เพียรชอบ, "ความหมายและวัตถุประสงค์ของวิชาพลศึกษา" วารสารพลศึกษาสาร, ปีที่ ๑, ฉบับที่ ๑๑, (๑๑ มิถุนายน ๒๕๑๒), หน้า ๑๐.

^๓ เรื่องเดียวกัน หน้า ๑๑.

แข็งแรง ทนทาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถของกล้ามเนื้อของร่างกายส่วนใดที่ได้รับการเคลื่อนไหว หรือออกกำลังกาย จะแข็งแรงและโตขึ้น ถ้าไม่เคลื่อนไหว จะแฟบเล็กลง และมีสมรรถภาพในการทำงานต่ำลงด้วย

การที่ประชากรของชาติมีแต่คนอ่อนแอ ย่อมมีผลกระทบต่อจนถึงความเข้มแข็งของชาติ และเป็นการทำลายความมั่นคงของชาติอีกทางหนึ่งด้วย ทั้งนี้เพราะว่าการที่ชาติมีประชากรที่เข้มแข็ง ย่อมถือได้ว่าชาติใดมีทรัพยากรที่มีคุณค่าสูงค่า ถ้าเราจะเพิกเฉยต่อทรัพยากรสิ่งนี้โดยปล่อยให้มันเสื่อมโทรมลงทุกที ก็เท่ากับเป็นการทำลายความสามารถของเขาเองในการเผชิญต่อการท้าทายที่กำลังประจัญหน้าพวกเขาอยู่ และเราจะไม่สามารถรักษาความเป็น เอกราช ไว้ได้

๒. เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทางความสัมพันธ์ระหว่างประสาทและกล้ามเนื้อ หรือทักษะกีฬาต่าง ๆ

เมื่อออกกำลังกาย กล้ามเนื้อจะได้รับการบริหาร จึงมีความเจริญเติบโตและแข็งแรง ประสิทธิภาพในการทำงานมากขึ้น ทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างประสาทและกล้ามเนื้อ โดยทำให้การเคลื่อนไหวได้จังหวะ กลมกลืน สง่างาม แกว่งเปลื้อง-แรงงานน้อย ทั้งนี้รวมถึงการเคลื่อนไหวที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน การเล่นกีฬา การเดิน การวิ่ง การกระโดด การขว้าง การปา และอื่น ๆ อีกด้วย จากความสัมพันธ์ระหว่างประสาทและกล้ามเนื้อในการทำงานประสานกันได้เป็นอย่างดีนี้เอง จะเป็นหนทางนำไปสู่การมีทักษะในการกีฬาขึ้น เมื่อบุคคลมีทักษะดีในการกีฬาประเภทใด เขาก็ชอบที่จะมีส่วนร่วม หรือเล่นอย่างสนุกสนานในทักษะนั้น ด้วยเหตุนี้ทักษะทางการกีฬาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ และเป็นเครื่องมือในการจูงใจให้บุคคลได้มีส่วนร่วมในการกีฬามากขึ้น และบุคคลก็จะได้มีการพัฒนาทางความสัมพันธ์ระหว่างประสาทและกล้ามเนื้อยิ่งขึ้นด้วย

๓. เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทางสังคม

การเล่นกีฬาเป็นสิ่งคมีน้อย ๆ ที่จะต้องมีการต่อสู้ การแข่งขันมีการแพ้การ-ชนะ มีการดีใจ และเสียใจ กิจกรรมพลศึกษาจะส่งเสริมให้บุคคลเป็นผู้ที่มีความเข้าใจ และสามารถปรับตนเองให้เข้ากับสถานการณ์สิ่งแวดล้อม หมู่ พวก และสังคม ที่ตัวเองมี-

ชีวิตอยู่ได้เป็นอย่างดี เพราะสังคมในสนามกีฬาสามารถนำประสบการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ทั้งนี้เพราะการกีฬาจะสอนให้ทุกคน มีความอดทน มีความเชื่อมั่นในตนเอง รู้จักยับยั้งชั่งใจ มีความกล้า มีความคิดริเริ่ม และอื่น ๆ สำหรับคุณลักษณะที่เกี่ยวกับหมู่และพวก เช่นความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน ความสุภาพ อ่อนโยน ความร่วมมือ ความซื่อสัตย์สุจริต ความจงรักภักดี ความเป็นผู้นำใจ เป็นนักกีฬา การเคารพสิทธิของผู้อื่น การเสียสละประโยชน์ตนเพื่อส่วนรวม เป็นต้น คุณลักษณะที่ดีเหล่านี้สามารถที่จะถ่ายทอดไปใช้ในสภาพการณ์ของการมีชีวิตอยู่ในสังคมประชาธิปไตยเราอย่างมาก

ควยเหตุนี้ "สนามกีฬาหรือห้องเรียนพลศึกษา จึงเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่าเป็นห้องปฏิบัติการ (LAB) ทางพฤติกรรมของนักเรียนที่มีความจำเป็น และสำคัญยิ่งแห่งหนึ่งของโรงเรียน"

๔. การพัฒนาทางอารมณ์

ปัจจุบันนี้คนทั่วไปมักจะมีความลำบาก เนื่องจากความตึงเครียดในชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก เช่นความแออัดของอาคารบ้านเรือน ความอึดอัดทึบครึกโครมของเครื่องยนต์ ความเห็นัดเห็น้อยจากภาระกิจการงานต่าง ๆ และสาเหตุอื่น ๆ อีกมากมาย ทำให้เกิดการอ่อนเพลีย วิตกกังวล มีชีวิตจิตใจอึดอัดความไม่ปกติสุข เวลสำหรับเป็นตัวของตัวเองมีน้อย จึงทำให้ไม่ได้รับความสุขเท่าที่ควร

^๑ วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ, หลักและวิธีสอนพลศึกษาชั้นมัธยมศึกษา, อุดมศึกษา (แผนกการพิมพ์) ๒๕๑๓, หน้า ๖.

"การมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาจะทำให้ได้พักผ่อน
ผ่อนคลายความตึงเครียดทางตานสมองและประสาท และสามารถ
ย่นหยักตุงานที่ยากลำบากในวันต่อไปได้ รัฐบุรุษที่
สำคัญของโลก เช่นประธานาธิบดีออร์จาวอชิงตัน ประธานา
ธิบติโรสเวลต์ ประธานาธิบดีไอเซนเฮาว แห่งสหรัฐอเมริกา
ซีมา วายน่า เลนกูลอฟ เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดในหน้าที่
ประจำของท่านทั้งสิ้น"

นอกจากความมุ่งหมายที่กล่าวทั้ง ๔ ข้อนี้แล้ว วิชาพลศึกษายังส่งผลประโยชน์
ไปถึงสถานภาพของประเทศ และการพัฒนาประเทศได้หลายประการ กล่าวคือ

ทางการเศรษฐกิจ ^๒ เศรษฐกิจมีบทบาทสำคัญยิ่งในการดำรงอยู่ และความ
เจริญก้าวหน้าของชาติ ประเทศใดที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี ประชากรมีการกินคืออยู่ดี
การทหารก็ติดตามไปด้วย ประเทศชาติก็จะมีคามมั่นคง และเจริญพัฒนาดีขึ้นเรื่อย ๆ
เศรษฐกิจของชาติจะดีเพียงไรอยู่ที่ทรัพยากรธรรมชาติของประเทศ และกำลังคนของ
ประเทศรวมกัน ถ้ามีทรัพยากรอุดมสมบูรณ์ ประชากรมีความรู้ความชำนาญ มีสุขภาพ
อนามัยดี มีคุณธรรมประจำใจสูง การเศรษฐกิจของชาติอาจจะรุดหน้าไปตามนโยบาย
ของรัฐได้ ประเทศก็เจริญ

ถึงแม้ว่าโลกปัจจุบันเป็นโลกวิทยาศาสตร์ และมีเทคโนโลยีสูงสักเพียงไรก็ตาม
แต่ก็ยังมีความจำเป็นที่ต้องอาศัยกำลังคน เพราะคนเป็นกำลังที่ทำให้เครื่องจักร เคลื่อนไหว
ความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของอาศัยกำลังคนที่มีสุขภาพสมบูรณ์ มีกำลังวังชาติ และ
สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เต็มสามารถ เมื่อผลผลิตรายบุคคลมีมาก ผลผลิตของส่วนรวมใน

^๑ หนังสือเล่มเดียวกัน หน้า ๗

^๒ กอง วิสุทธการชน, เอกสารคำบรรยาย "การพลศึกษากับการพัฒนาประเทศ",
ณ หอประชุมกรมการศาสนา, ๒๔ มกราคม ๒๕๑๓ หน้า ๘.(เอกสารที่ยังไม่ได้จัดพิมพ์)

ระดับประเทศชาติที่สูง เศรษฐกิจของประเทศก็คึกคักและมั่นคง ในทางตรงกันข้ามถ้าบุคคลมีสุขภาพอนามัยไม่ดี มีการเจ็บป่วยบ่อย ๆ กำลังผลิตของบุคคลก็ลดน้อยลง ทำให้กระทบกระเทือนเศรษฐกิจของชาติ ในประเทศเสรีนั้น เอกชนยอมชวนชวายกระทำทุกสิ่งทุกอย่าง เพื่อให้เศรษฐกิจของแต่ละครอบครัวดีขึ้น ทั้งนี้จะส่งผลดีให้กับเศรษฐกิจของรัฐบาลด้วย

ทางการ เมือง ^๑ ประเทศใดที่มีประชากรที่มีความรู้ความสามารถในสาขาอาชีพต่าง ๆ พลเมืองทั่วไปมีสุขภาพอนามัยดี ประเทศนั้นก็กำลังทหารเข้มแข็ง และมีประสิทธิภาพสูง การกำหนดนโยบายการเมืองระหว่างประเทศ ย่อมกระทำได้โดยไม่เสียผลประโยชน์ของประเทศชาติ เพราะมีกำลังคน กำลังทหาร และกำลังเศรษฐกิจพร้อมที่จะสนับสนุนนโยบายนั้น ส่วนทางด้านนโยบายการเมืองภายในประเทศ รัฐบาลย่อมได้กำหนดเกี่ยวกับการรักษา และสร้างไว้ซึ่งเอกราชและประโยชน์ของประเทศชาติ ตลอดจนการรักษาความสงบภายในประเทศ เพื่อให้ราษฎรได้ประสบสันติสุข สามารถดำรงชีพอยู่ได้โดยมิถูกรบกวนเบียดเบียนข่มเหง การเพิ่มความดีความงามของประเทศชาติทั้งหมด ย่อมจะดูลงไปได้ด้วยดีเมื่อรัฐมีประชากรที่มีคุณภาพดั่งกล่าวข้างต้น

การทหาร ^๒ งานทหารเป็นภารกิจที่ต้องใช้กำลังคน ประชากรที่มีพลานามัยสมบูรณ์เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการทหาร แม้การยุทธศาสตร์แผนใหม่จะมีอาวุธนิวเคลียร์ใช้ทำลายชาติก็ให้พิณาศยอยยับโดยใช้กำลังคนจำนวนน้อย แต่ชัยชนะขั้นสุดท้ายจำเป็นต้องใช้ทหารอีกจำนวนมากในการเข้ายึดครองประเทศข้าศึก เพื่อบังคับให้ประเทศนั้นยอมจำนนโดยปราศจากเงื่อนไข หน่วยทหารที่ปฏิบัติภารกิจดังกล่าวได้ก็ต้องเป็นผู้ที่มีสุขภาพ

^๑ เอกสารฉบับเดียวกัน หน้าเดียวกัน

^๒ เอกสารฉบับเดียวกัน หน้า ๕.

อนามัยคื มีความรู้ ความสามารถ มีความพยายาม ในกรณีที่ประเทศถูกโจมตี หรือบุกรุกโดยกระชั้นหัน มีอาจจะรู้เนื้อรู้ตัว ฝ่ายทหารจำเป็นต้องเรียกระดมพล เพื่อเขาทำการช่วยเหลือป้องกันประเทศชาติทันที ถ้าประชากรมีแต่ผู้อนแอ ก็ยอมไม่สามารถที่จะรักษาเอกราชอธิปไตยของชาติไว้ได้

ขวัญและกำลังใจของประชาชน ถ้าประชากรของชาติมีพลานามัยสมบูรณ์ ก็ยอมมีขวัญและกำลังใจที่กว่าประเทศที่ประชากรมีสุขภาพอนามัยต่ำ เพราะคนที่มสุขภาพอนามัยดีนั้นมีความเชื่อมั่นในตัวเอง (Self Confidence) มากกว่าคนที่มร่างกายอ่อนแอไม่แข็งแรง ถ้ายิ่งประชากรของรัฐส่วนใหญ่ได้เล่น ได้ฝึกกีฬาหลายชั่วอายุคน ขวัญของประชาชนยอมเป็นที่ไว้วางใจได้ว่า จะไม่ก่อให้เกิดความระส่ำระสายขึ้นในยามที่บานเมืองคัมชัน

๑.๑ ความมุ่งหมายของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาข้อเท็จจริงในการจัด และดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม
๒. เพื่อต้องการทราบถึงปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่มีต่อการจัด และดำเนินการพลศึกษาอยู่ในขณะนี้
 ๑. เพื่อทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการสอน การวัดและประเมินผล- การเรียน การแข่งขันภายในโรงเรียน การแข่งขันระหว่างโรงเรียน และการจัดโปรแกรมพิเศษให้คัมชัน
 ๔. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูพลศึกษา ในการปรับปรุงการสอนให้คัมชัน

๑.๒ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

๑. จะได้ทราบถึงสภาพการณ์ที่แท้จริงในการจัด และ ดำเนินการผลัดศึกษา ในโรงเรียนมัธยมแบบประสมในปัจจุบัน
๒. ผลของการวิจัยจะใช้เป็นแนวทางและข้อคิด ในการปรับปรุงการจัดผลัดศึกษาในโรงเรียน การสอนผลัดศึกษาในชั้น การจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน และ โปรแกรมผลัดศึกษาพิเศษ
๓. เพื่อเสนอแนะให้ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้อง ได้ทราบข้อเท็จจริง และหาทางแก้ไข ปรับปรุง และสนับสนุนให้การจัดและการดำเนินการผลัดศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสมดีขึ้น

๑.๓ ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาเฉพาะปัญหาการจัด และดำเนินการผลัดศึกษา ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ซึ่งกำลังเปิดดำเนินการทั่วประเทศ ในปีการศึกษา ๒๕๑๓ จำนวนทั้งสิ้น ๑๓ โรงเรียน การวิจัยจะประกอบด้วย การสอนผลัดศึกษาในชั้น การจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน การจัดกิจกรรมผลัดศึกษาเพื่อสันตนาการ การจัดกิจกรรมเพื่อบรรเทาทุกข์ การวัดและประเมินผลในกิจกรรมผลัดศึกษา ตลอดจนปัญหาสำคัญที่เป็นอุปสรรคต่อการจัด และดำเนินการผลัดศึกษาอยู่ในขณะนี้

๑.๔ คำจำกัดความ

พลศึกษา	หมายถึง การศึกษาที่จะส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาการทางคานร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษาที่ได้เลือกแล้ว เป็นสื่อกลางของการเรียน
กิจกรรมพลศึกษา	หมายถึง เนื้อหาวิชาที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการทางคานร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม
ครูพลศึกษา	หมายถึง ครูที่ได้รับมอบหมายจากกรมวิสามัญศึกษา ให้ทำหน้าที่สอน และดำเนินการด้านวิชาพลศึกษา ทั้งที่มีคุณวุฒิทางพลศึกษา และไม่มีคุณวุฒิทางพลศึกษา
การจัดการแข่งขันภายในโรงเรียน	หมายถึง การจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนได้นำทักษะและประสบการณ์ที่ได้เรียนมาแล้วมาทดลองใช้ในสภาพการณ์ที่แท้จริงด้วยการแข่งขัน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้มีทักษะ และประสบการณ์กว้างขวางยิ่งขึ้น
การจัดการแข่งขันระหว่างโรงเรียน	หมายถึง การจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนที่มีความสามารถเป็นพิเศษ ได้มีโอกาสแข่งขันกีฬากับโรงเรียนอื่น ๆ ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้ผู้ที่มีความสามารถอยู่แล้ว ให้มีความสามารถดียิ่งขึ้นไปอีก

การจัดกิจกรรมเพื่อสันตินาการ

หมายถึง การจัดกิจกรรมพลศึกษาเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียน ใ้ครูจ้กนำประสบการณ์ และสิ่งที่ได้เรียนมาไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองในเวลาว่าง

การจัดกิจกรรมเพื่อบรรณาการ

หมายถึง การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนที่ไม่สามารถจะมีส่วนร่วมกับนักเรียนคนอื่น ๆ ในกิจกรรมปกติได้ อาจจะเนื่องจากร่างกายไม่สมประกอบ หรืออาจจะเนื่องจากโรคภัยไข้เจ็บอื่น ๆ มีโอกาสพัฒนาร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมตามอัธภาพของตนเอง

โรงเรียนมัธยมแบบประสม

หมายถึง โรงเรียนที่จัดสอนให้เหมาะสมกับความถนัด และความสนใจของนักเรียนแต่ละคนทั้งในด้านวิชาการ และวิชาชีพ

รายงานการวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้

ผู้ทำการวิจัยได้สำรวจแล้วปรากฏว่า มีผู้ทำการค้นคว้าและวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียน พอจะสรุปได้ดังนี้

ปี พ.ศ. ๒๕๐๒ อุ่น เย็นฤดี^๑ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมปัจจุบันในเขตเทศบาลนครกรุงเทพฯ" โดยใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ ตลอดจนการสังเกตขณะที่ไปสัมภาษณ์ และสนทนากับนักเรียนในเขตเทศบาลนครกรุงเทพฯ คือครูพลศึกษา ๘ โรงเรียน และนักเรียนในเขตพระนครและธนบุรี ผลของการวิจัยพบว่า การบริหารงานพลศึกษายังไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร เพราะโรงเรียนต่างๆ ยังขาดสนาม อุปกรณ์พลศึกษา จำนวนครูพลศึกษาไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ขาดวิธีการบริหารที่ดี การดำเนินงานเป็นไปโดยไม่มีระเบียบแบบแผน

ปี พ.ศ. ๒๕๐๓ พจนา เสตะกัญณะ^๒ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจทัศนคตินักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา" วิธีการวิจัยใช้แบบสอบถาม นักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ส่วนกลางในจังหวัดพระนครธนบุรี รวม ๖ สถานศึกษา จำนวน ๗๒๐ คน ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ต้องการให้ทางโรงเรียนจัดหาอุปกรณ์พลศึกษาให้พอเพียงแก่จำนวนนักเรียน และสถานที่ยังมีไม่เพียงพอ สถานที่ที่มีอยู่แล้วควรปรับปรุงให้มีสภาพดีขึ้น

^๑ อุ่น เย็นฤดี, "การศึกษาในโรงเรียนมัธยมปัจจุบันในเขตเทศบาลนครธนบุรี", วิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๐๒.

^๒ พจนา เสตะกัญณะ, "การสำรวจทัศนคติของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ส่วนกลาง", วิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๐๓.

ปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ทองสุข รัตนขวัญวงศ์^๑ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา" โดยใช้แบบสอบถามครู จำนวน ๑๐๐ ฉบับ และนักเรียนจำนวน ๕๐๐ ฉบับ จากกลุ่มตัวอย่างมา ๑๐ โรงเรียน ผู้วิจัยพบว่า ในการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนนั้น โรงเรียนมุ่งเพื่อความชนะและชื่อเสียงเท่านั้น ไม่หวังอย่างอื่นเลย แทนที่จะเป็นการส่งเสริมความสามัคคี กลับยิ่งให้เกิดความสามัคคี

ปี พ.ศ. ๒๕๐๗ กิติมา เฮอร์เจริญ^๒ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๐๗ ในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่มีต่อวิชาสุขศึกษา" โดยใช้แบบสอบถามนักเรียนชายหญิงที่ได้สุ่มตัวอย่างจำนวนนักเรียน ๖๐๐ คน พบว่า นักเรียนชายมีความสนใจมากที่สุดในเรื่องประโยชน์ของการออกกำลังกาย และการพักผ่อนอย่างถูกวิธี

ปี พ.ศ. ๒๕๐๘ กัญญา บุญญเศรษฐ์^๓ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา" โดยใช้แบบสอบถามนักเรียนจำนวน ๖๗๕ คน ซึ่งประกอบด้วยนักเรียนทั้ง ๓ ระดับ คือ นักเรียนที่เรียนเก่ง เรียนปานกลาง และเรียนอ่อน ผลการวิจัยพบว่า

^๑ ทองสุข รัตนขวัญวงศ์ "ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา", วิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๖.

^๒ กิติมา เฮอร์เจริญ, "ความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๐๗ ในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีต่อวิชาสุขศึกษา", วิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๗.

^๓ กัญญา บุญญเศรษฐ์, "การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา", วิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๘.

๑. กีฬากลางแจ้งที่นักเรียนสนใจมากคือ ฟุตบอล วอลเลย์บอล กรีฑา และว่ายน้ำ กีฬาในร่มที่นักเรียนมีความสนใจมาก คือ แบดมินตัน เทเบิลเทนนิส มวย หมากลูก หมากฮอส หวงซามตาชาย และกระโดดเชือก

๒. นักเรียนมีความต้องการให้ทางโรงเรียนจัดสถานที่ในการอำนวยความสะดวกการเรียนการสอนพลศึกษาดังต่อไปนี้ คือ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ตู้สำหรับเก็บเครื่องแต่งตัว ห้องเก็บอุปกรณ์พลศึกษา ห้องปฐมพยาบาล มีที่ค้ำน้ำ ที่ล้างมือ ห้องน้ำ ที่สำหรับพักผ่อนหลังจากฝึกพลศึกษา และต้องการสระว่ายน้ำ ขนาดมาตรฐาน

๓. กิจกรรมพลศึกษาที่ได้จัดสอนคือฟุตบอล เนตบอล วอลเลย์บอล แอโรบิคบอล กรีฑา ยิมนาสติกส์ ยูโด มวย แบดมินตัน และกิจกรรมเขาจันทวะ

๔. ควรจัดกิจกรรมในระยะเวลาปีภาคเรียน และควรจัดการแข่งขันประจำ ไม่ควรจัดกิจกรรมในวันเสาร์ หรือหลังโรงเรียนเลิกตามปกติ

๕. ผู้วิจัยได้สรุปว่า นักเรียนส่วนมาก มีความเข้าใจในวิชาพลศึกษาเป็นอย่างดี โดยที่นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นออกมาว่า พลศึกษาช่วยส่งเสริมการพัฒนาทางกาย กิจกรรมพลศึกษาให้คนมากกว่าโทษ ช่วยเพาะนิสัยให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ช่วยให้นักเรียนรู้จักประมาณตนเอง ช่วยให้เกิดความสามัคคีระหว่างหมู่คณะ ช่วยสร้างบุคลิกภาพของนักเรียนให้ดีขึ้น ช่วยส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามวิถีทางประชาธิปไตย และปลูกฝังคุณธรรมอันจำเป็นในการ เป็นพลเมืองดี เป็นต้น

ผู้วิจัยยังได้เสนอความเห็น ว่าผู้บริหารโรงเรียนหรืออาจารย์ใหญ่ควรปรับปรุงชั่วโมงการเรียนวิชาพลศึกษาให้มากกว่าสัปดาห์ละหนึ่งชั่วโมง นอกจากนี้โรงเรียนควรจัดหางบประมาณสำหรับซื้ออุปกรณ์ตลอดจนสถานที่ในการฝึกสอน รวมทั้งสถานที่ในการอำนวยความสะดวกแก่นักเรียนให้เพียงพอด้วย

ปี พ.ศ. ๒๕๑๐ สมณมาดย์ สุเทพภักดี^๑ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจอุปสรรคและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา" โดยใช้แบบสอบถามนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาทั้ง ป.กศ.ต้น และ ป.กศ.สูง ผลการวิจัยพบว่า สถานที่ในการเรียนพลศึกษายังมีไม่เพียงพอ ห้องประชุมพยาบาลก็มีไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา อุปกรณ์แมคมีนิตันมีไม่เพียงพอ อุปกรณ์ที่ไม่มีเลยคืออุปกรณ์สอนพันคาบ เกี่ยวกับการวัดผลนั้น นักศึกษาเห็นว่าอาจารย์พลศึกษามีการสอบทุกครั้งเมื่อจบบทเรียนแล้ว ปัญหาสำคัญที่อาจารย์พลศึกษาพบ คือ ความรู้พื้นฐานของนักศึกษาแต่ละคนมีไม่เท่ากัน สถานที่และอุปกรณ์ในการสอนกิจกรรมพลศึกษายังไม่เป็นการเพียงพอแก่จำนวนนักเรียน

ปี พ.ศ. ๒๕๑๑ อนันต์ อัฐชู^๒ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาประมวลการสอนและปัญหาการเรียนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนรัฐบาลในภาคการศึกษาหนึ่ง" โดยใช้แบบสอบถามอาจารย์ใหญ่ และครูสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล ของกรมวิสามัญศึกษา ในภาคการศึกษาที่หนึ่ง ซึ่งมี ๕๕ โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า วัตถุประสงค์ในการสอนวิชาพลศึกษา โรงเรียนส่วนมากเน้นในด้าน การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายของนักเรียน ให้ความสำคัญแก่สมรรถภาพ กิจกรรรมที่โรงเรียนนิยมสอนมากคือกายบริหาร การจัดการแข่งขันภายใน เน้นเรื่องความสามัคคี การแข่งขันระหว่างโรงเรียน เน้นเรื่องกติกา กีฬาที่นิยมจัดมากคือบาสเกตบอล จำนวนครูพลศึกษา สถานที่ในการสอนและอุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษา ห้องน้ำ ห้องสวม ยังไม่เพียงพอแก่จำนวนนักเรียน งานและหน้าที่ครูพลศึกษามากเกินไป อาจารย์ใหญ่และครูพลศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา แต่ครูพลศึกษาเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษามากกว่าอาจารย์ใหญ่ ความมุ่งหมายในการสอนวิชาพลศึกษา การจัดกิจกรรมพิเศษ การแข่งขันกีฬาภายใน และการ

^๑ สมณมาดย์ สุเทพภักดี "การสำรวจอุปสรรคและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา", วิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๐.

^๒ อนันต์ อัฐชู "การศึกษาประมวลการสอน และปัญหาการเรียนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนรัฐบาลในภาคการศึกษาหนึ่ง" วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิถิต, คณะบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๑.

แข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ของครูพลศึกษาและอาจารย์ใหญ่ยังมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน

ปี ค.ศ. ๑๙๖๓ George Bovyer^๑ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "Children's concepts of Sportsmanship in the Fourth, Fifth, and Sixth Grades" ประชากรคือนักเรียนเกรด ๔, ๕, และ ๖ จำนวน ๒๑๓ คน คว้าวิธีแบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มละโรงเรียน นักเรียนทั้งสองกลุ่มนี้มีรายละเอียดอายุตามปฏิทิน, อายุสมอง, และเชาวน์ปัญญาเท่ากัน โรงเรียนที่มีนักเรียนกลุ่มแรกให้เรียนการกีฬา ๑๒ ประเภท จนมีความเข้าใจความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีความหมายสำหรับเขาอย่างไร อีกกลุ่มหนึ่งไม่ต้องเรียนกีฬาทั้ง ๑๒ ประเภทนี้เลย เสร็จแล้วให้นักเรียนทั้ง ๒ กลุ่มตอบข้อเขียนเพื่อแสดงความเข้าใจในเรื่องของความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ผลการวิจัยพบว่า

๑. มีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างสองกลุ่มนี้ทางด้านความคิด หลังจากที่ได้อ่านเรื่องความเข้าใจในเรื่องความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา
๒. เมื่อมีการเปรียบเทียบระหว่างชั้นแล้ว พบว่าแม่จะเรียนสูงกว่ากันเพียงปีเดียว ความรู้ความเข้าใจในเรื่องความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาจะแตกต่างกันมาก
๓. เกรด ๔, ๕, และ ๖ มีความเข้าใจในเรื่องความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาแตกต่างกันระหว่างเกรด แต่นักเรียนที่อยู่ในเกรดเดียวกันจะมีความเข้าใจคล้ายคลึงกัน
๔. นักเรียนที่เรียนอยู่ในเกรด ๖ จะพูดถึงความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ในด้านมนุษยสัมพันธ์ ได้ละเอียดลึกซึ้งกว่านักเรียนในเกรด ๔
๕. ผู้วิจัยสรุปว่า การเล่นและวรรณคดี อาจจะช่วยให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ถ้าเป็นการเล่นที่ดี จะทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ได้ลึกซึ้งยิ่งกว่า

^๑ George Bovyer, Research Quarterly, American Association for Health, Physical Education, And Recreation, Vol.34, No.3 October 1936, pp. 282-286.

ปี ๑๙๖๔ James and Webb^๑ ได้ทำการศึกษาเรื่อง 'Why Girls' Sit Out' During Physical Education : An Investigation" โดยใช้แบบสอบถามนักเรียนจำนวน ๕๐๐ คน จากโรงเรียนที่มีสถานที่ และอุปกรณ์พลศึกษาอย่างสมบูรณ์ กับทั้งมีครูพลศึกษาประจำอยู่อย่างน้อย ๒ - ๓ ปี มาแล้ว แบบสอบถามของผู้วิจัยที่ใช้นั้นนักเรียนเพียงแต่ตอบว่า ใช่ หรือไม่ใช่ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์เป็นร้อยละ ผลของการวิจัยพบว่า นักเรียนจะมีความสนใจ และเรียนพลศึกษาหรือไม่ มากน้อยเท่าใดนั้นจะขึ้นอยู่กับแผนการสอนของครูและความสามารถในการจัดบทเรียนให้เหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน และก็ได้เสนอแนะว่า ครูพลศึกษาควรจะได้มีการวางแผนการสอน และการจัดกิจกรรมพลศึกษาให้อยู่ในความสนใจของนักเรียน

ปี ค.ศ. ๑๙๖๙ Silvester^๒ ได้ทำการศึกษาเรื่อง "Attitude to Physical Education in the Primary School" โดยใช้แบบสอบถามผู้บริหารการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน ๑๙๒ คน ผู้วิจัยพบว่า ครูพลศึกษาที่มีวุฒิปริญญา และสูงกว่า จะมีความเข้าใจในหลักการ และวิธีการสอนพลศึกษาคึกว่าควย สำหรับครูที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา ส่วนใหญ่สอนโดยปล่อยให้เด็กนักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ตามลำพัง ไม่มีหลักการและวิธีสอน ซึ่งเป็นสาเหตุให้นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จ ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่าควรที่จะจัดเพิ่มจำนวนครูพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษา เพื่อทดแทนครูพลศึกษาที่ไม่มีวุฒิที่กำลังสอนอยู่ในขณะนี้ ทั้งนี้เพราะครูที่มีวุฒิทางพลศึกษามีความเข้าใจ เป็นอย่างดีในหลักการพลศึกษา มีวิธีสอนที่ดี รวมทั้งมีความสนใจในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการต่างๆของวง

^๑ Jame J. Myrle and Ida M. Webb, "Why Girls' Sit Out' During Physical Education Lesson : An Investigation" Physical Education Vol. 57 No.172, November, PP. 75-81.

^๒ P.J. Silvester, "Attitude to Physical Education in the Primary School", Physical Education, Vol.61, No.183, July, 1969 pp.32-36.

การพลศึกษา ควรจัดพลศึกษานีเทศกขึ้นเพื่อให้ความช่วยเหลือ และสาธิตการพลศึกษา
ให้กับโรงเรียนระดับประถมศึกษาต่าง ๆ ซึ่งจะก่อประโยชน์ให้นักเรียนประถมศึกษา
เองแทนที่จะปล่อยให้ครูที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาต้องพึ่งตนเองแต่ฝ่ายเดียว.